Ալաշկերտի դաշտի միջավայրն կը միանան, ուր կատարեալ գետի կերպարանք ստանալով՝ կը հեռանայ Մուրատ [1] անուամբ։

Մուրատի երկու ճիւղերն կը յորջորջուին Շեռեան և Մուրատ։

Շեռեան Բագրևանդայ արևմտեան կողմէն կիջնայ դէպի յարևելս, Ալաշկերտի դաշտի հարաւն և Դլիճ—կետուկի հիւսիսային ստորոտն քերելով կանցնի, իսկ Մուրատ յարևմուտս կոյս հոսելով հանդէպ Գարաքիլիսայի, ուստի 1 ժամ ի հարաւ արևմուտս Գարաքիլիսայի միանալով Մուրատի իբրև կանոնաւոր գետ մի կը քերէ Կեառէ լեռան արևելեան ստորոտն, կանցնի Անդափի, Մանազկերտի և Ապահունեաց գաւառներու միջով, իւրաքանչիւր գաւառ երկուքի կը բաժանէ, աջ ու ձախ դաշտային և լեռնային մասեր թողլով։

Շեռեան իւր սկզբնաւորութիւնը կառնու Բիւրակնեան լեռներու յարևելս գտնուած Գարաեազու լեռնադաշտի արևելեան երեսէն, յարևելս յարևելահիւսիս և հիւսիս հոսելով, կիջնայ Խալեաղի լեռնադաշտն, այս տեղ դեռ չիջած աջ կողմէն Մերկէ-Միր լեռնէն ևս առատ սնունդ առած, 3—3 1/2 ժամու չափ ևս Խալեաղը ճեղքելով՝ ուղղակի միջից կանցնի, ի ձախ թողլով վարելահողեր և ընդարձակ անհաշիւ մարգագետիններ, որք մինչև Դռամ կը տարածուին։ Խալեաղի վերջաւո-

1. Դէտէ Մուրատ անունով մի ուխտատեղի կայ Ամատ գիւղի բարձունքը՝ բարձր քարալերան մի գագաթն. որոյ ստորոտն ևս կայ Դէտէ Մաքսուտ, աստի գետակ մի կը հոսի ի դաշտ. այս լեռնեն խոնար Դէտէ Մաքսուտի կամ Թուրքմեններու և կամ Ամատա ջուր անուամբ.